

## מסורת הש"ס

(א) רש"י מ"ו, טז מ"ק יח;  
(ב) וי' היעצ בנ"ק יח;  
(ג) גיטין מה: כחטות עד:  
(ד) כחטות עד:  
(ה) כחטות עד:  
(ו) כחטות עד:  
(ז) כחטות עד:  
(ח) כחטות עד:  
(ט) כחטות עד:  
(י) כחטות עד:  
(יא) כחטות עד:  
(יב) כחטות עד:  
(יג) כחטות עד:  
(יד) כחטות עד:  
(טו) כחטות עד:  
(טז) כחטות עד:  
(יז) כחטות עד:  
(יח) כחטות עד:  
(יט) כחטות עד:  
(כ) כחטות עד:

## תורה אור השלם

1. לא תשא שמע שוא  
אל תשחך ירך עם רשע  
לקחת עד הקסם:

שמות כב א

## הגהות הב"ח

(א) תנ"ך י"ד ואכתי וי'  
אלה גרסי' ורבה בר רב  
נחמן הו"א:

## מוסף רש"י

דומי. חסד. כמו (מסות)  
(ב) לא ישא ב"ח דומי  
(ג) ישא ב"ח דומי  
(ד) ישא ב"ח דומי  
(ה) ישא ב"ח דומי  
(ו) ישא ב"ח דומי  
(ז) ישא ב"ח דומי  
(ח) ישא ב"ח דומי  
(ט) ישא ב"ח דומי  
(י) ישא ב"ח דומי  
(יא) ישא ב"ח דומי  
(יב) ישא ב"ח דומי  
(יג) ישא ב"ח דומי  
(יד) ישא ב"ח דומי  
(טו) ישא ב"ח דומי  
(טז) ישא ב"ח דומי  
(יז) ישא ב"ח דומי  
(יח) ישא ב"ח דומי  
(יט) ישא ב"ח דומי  
(כ) ישא ב"ח דומי

**מנעלים הפוכים.** פיהן למטה ודאי של נכרי הם והפכו כדי שלא יכיר  
הנראה: **מקום מנעלים הפוכים.** כיכר מקום הפיכתן בעפר שחמת  
המטה לשון מורי. לשון אחר מקום מנעלים מלא הפוך שגא ומלא את  
מנעליה במקום שהוא רגיל לתת שלו ודאי נכרי צא לנאן ושם מנעליו

במקום שלה ואלה במקום צל  
וראשון עיקר ד"כ הפוך מיצני ליה:  
**והלכתי כוונתי דרב** דאמר אין  
מחזיקין קלא אלא בעדים: **דפסיק.**  
שלא קול אחר לומר שער הוא הלעו:  
**דומי מתא.** חשוד העיר. ל"א דומי

דלא ידעי ודאי אלא אמרי דדמי לשון  
מורי: **משום נדר לא יחזיר.** וטעמא  
מפרש התם דאשכח גיטין שם אלא  
אומר יחזיר שמה חלן זו אלא חסם  
לאחר שניסת ויתיר לה נדרה ויאמר  
המגרש אילו הייתי יודע שיש היתר  
לנדר שנדרה אס היו נותנים לי מאה  
מנה לא הייתי מגרשה שהייתה חציבה  
עלי ביותר ומנאל זה מבטל גיטו  
למפרע ועוקרו וצויה מן השני  
ממזרים לפיכך אומרים לו ממחלה היו  
יודע שהמזל את אשתו משום נדר  
שנדרה לא יחזיר עולמית ואס היא  
חציבה עליך לא זכקש היתר לנדרה  
ואי מגרש לה מהשתא ודאי שנואה  
היא עליו ותו לא מצי עקר (לה) גיטה  
צדדי שער: **ומשום שם רע.** שלא  
עליה לא יחזיר כדפרישית טעמא שמה  
מנאל לאחר ואלא קול על הלעו הראשון  
ששקר היה ויתחרט המגרש ויאמר  
אילו הייתי יודע שכן הוא כו': **כנס**  
**מור שו"א.** אס החזירה מהו שנסכופו  
להו"א: **פנינא הניטען כו'.** והתם  
נמי מפסיק"ה מצעלה דכיון דהו"א  
משום שם רע גילה דעמו שהקול אמת  
וגאסרה לו כי הוי לאסרינן לה הכא  
משום שהחזיק זה הקול כשנסכה:  
**הסם הו"א.** ד"ז שצאו עדי טומאה  
ואסורה לצועל מה"ט: **הכא הו"א.**  
והאי דלא יחזיר דרבנן הוא: **ורבה בר**  
**נחמן מתני' נמי הו"א.** חנן. בלא  
עדים הלכך לא אסורה לצועל אלא  
משום לזות שפתיס מדרבנן ואפ"ה  
קמי' יו"א: **ואפסי' מי דמי הכא בעל**  
**החזירה ואין דבר זה מגונה הוא:** **הסם**  
**צועל.** כונס ודבר מגונה הוא: **א"ל**  
**שפיר דמי לנדר.** דהכא והכא מדרבנן  
**הוא: ולא היא הסם.** הוא כשנסכס  
צועל אלוני אלמיה לקול הראשון  
שחמת היה הלעו אלא הכא כשהחזירה  
בעל צטויל צטילה לקלא דאמרינן  
מדחזירה קים ליה בקלא חזר וצדק  
צקול ראשון של שם רע ומנאל שאינו:  
**מתני' המציא גט ממדינת הים.**  
צריך שיאמר בפני נכתב וצפני נחתם  
וטעמא מפרש בגיטין (דף ג.) לפי

שאין צקיאס לשמה: **לא ישא אס אשסו.** הו"א ודאי צקיאס סמכינן:  
**מס הרגסיו הרגונוה לא ישא אשסו.** הו"א ועל עדותו היא נשאת  
צרכא לזות שפתיס שמה עיניו נתן צה והעיד שער. אלא לאחר תנאל  
דאשה נשאת בעד אחר: **ר' יהודה אומר הרגסיו לא תנאל אשסו.** אפי'  
לאחר על פיו לפי שהוא משיס עזמו רשע והתורה אמרה אל תשח  
רשע עד: **הרגונוה תנאל אשסו.** לאחר וצמגרא"ט צעי טעמא:  
**גב' אלב מארין ישראל.** המציא גט מארין ישראל אין צריך לומר צפני נכתב וצפני נחתם: **והא מס דלא עילויה סמכינן.** דכי אמר מת  
בעל הא דשרי רבנן לאינסובי לאחר לא עליה סמכינן: **דאמר מר.** צפרק האשה רבה (לקמן דף ג.) היינו טעמא דעד אחד נאמן להשיא  
אשה משום דהיא גופה דייקא עד שידועת שמת ודאי ואחר כך נשאת: **מס דין גט למיטא.** צפרק האשה רבה (לקמן דף ג.) היינו טעמא דעד אחד נאמן להשיא  
נאמנות לומר מת בעלה כגון חמותה וצמחיה וצמחיה נאמנות להשיא גיטה וקף על פי צרכיותו לומר בפני נכתב וצפני נחתם  
נחתם ומה צין גט למיטה אלא שהכתב מוכיח ולאו עלה סמכינן כל כך: **פלוגי רבנן לאונסי כו' להורגו.** את הרבוע:

## ביצד פרק שני יבמות

## בה.

טעמי דאיתמא שריא דלא איתא דעצד אסורה אירכוכי הוי מירכס  
ואס איתא דעצד אסורה ניהא ליה דליכול נראה לר"י דהתם צאומרת  
טמאה אני כי ממני דהתם דעלה קאי ואפ"ה שריא מהנהו טעמי אבל  
צאומרת טמאה אני שריא צאלו הנהו טעמי דהתם ואין לתמוה אמאי

שריא כיון צאומרת טמאה היא שויהא  
לנפשה חמיה דאסורה דלפני שרלו  
חכמים שנחקקלו הנשים ליתן עיניהם  
צאחר ורוב האומרות כן משקרות לכך  
נראה להם להמיתין: **הא בקלא**  
**דפסיק.** ומיהו רב גופיה אית ליה  
ל"ש קלא דפסיק ול"ש קלא דלא פסיק:

**ואכתי נמי דמי.** צספריס ישיס  
לא גרסי' ליה אלא גרסי'

ורבה בר (א) נחמן הו"א תני הכא  
צעל והכא (ב) צועל הכא אמור רבנן

וכו' ועד ולא הוי חד שניאו הוא והכי  
פירשו ורבה צ"ר נחמן הו"א תני  
וכיון דתני הו"א והכא צועל והכא  
צועל הו"א ולא צית דין ואפ"ה קמי'  
צממני' ואס כנס יו"א ה"ה דהתם  
היה מדמה אותה רב צ"ר נחמן ויו"א  
ויפה פשיט רבה צ"ר נחמן ומסיק ולא

היא כו' קס ציה צקלא דליתיה ומה  
שאסור להחזיר אינו משום שצוריס  
העולם שאסורה לו משום שם רע  
דהא צצרי דקס ציה צקלא דליתיה  
אלא משום צקלול או משום פרישות  
כדאמרינן בגיטין קשא לר"י דהאיך  
היה מדמה אותה רב צ"ר נחמן ויו"א  
לא היה יודע טעם זה דצהדיא מפרש

להנהו טעמי צהשול (גיטין דף מו.)  
צציימא וי"ל דלא שמיע ליה א"י  
אומר ר"י דרבה צ"ר נחמן יודע טעמי  
דקלול ופרישות אבל סובר דכנס  
יו"א מפני שהעולם אין יודעים הטעם  
דקלול ואפילו אלא סובריס  
שמחמת שם רע אסורה לו כיון שגרסה

ע"י כן ולכך אס כנס יו"א משום  
רננה צממיתין דהכא ומסיק ולא היא  
שיטעו העולם צוה כי יש חילוק גדול  
צין מתני' דהכא למתני' דהתם דהכא  
אלמיה לקלא כו': **הכא איכא**  
**כתבא דתנן מה בין גט כו'.** ואע"ג

דלאצ"י צקול פ"צ דגיטין (דף ג.)  
אייירי הך משה צח"ל מ"מ דייק שפיר  
מניה דיש לסמוך על הכתב:  
**מת הרגתיו הרגנוהו.** כיון דאפילו  
צמת לא ישא את אשתו לא הוי

צריך למיתני הרגנוהו ואפילו צהרגמו  
לאחר תנאל ולא תני ליה אלא משום  
ד' יהודה מפלגי צין הרגמו להרגנוהו:  
**הוא ואחר מצטרפים להורגו.**

הקשה הר"ר חיים דצקול פ"ק  
דמכות (דף ו.) ואס פריך הרוב ונרבע  
יאל משמע דהרוב ונרבע פסוליס  
להעיד משום שונא והכא משמע דכשר

וי"ל דלא משום שונא פסול נרבע התם אלא צנרבע לרצונו איירי ומשום  
רשע פסול אפילו לרבע דצקול דסובר לרצונו נמי כשר מכל  
מקום כשיס עדים שצנרבע לרצונו הוי כנמאל אחד מהן קרוב או  
פסול וכי פריך צמר הכי הורג ורובע יאל פי' יאלו על עצמם הוי  
מצי למינקט נרבע דקאי ציה כיון דאייירי צנרבע לרצונו אלא  
משום

מהא מס דלא עילויה סמכינן. דכי אמר מת  
בעל הא דשרי רבנן לאינסובי לאחר לא עליה סמכינן: **דאמר מר.** צפרק האשה רבה (לקמן דף ג.) היינו טעמא דעד אחד נאמן להשיא  
אשה משום דהיא גופה דייקא עד שידועת שמת ודאי ואחר כך נשאת: **מס דין גט למיטא.** צפרק האשה רבה (לקמן דף ג.) היינו טעמא דעד אחד נאמן להשיא  
נאמנות לומר מת בעלה כגון חמותה וצמחיה וצמחיה נאמנות להשיא גיטה וקף על פי צרכיותו לומר בפני נכתב וצפני נחתם  
נחתם ומה צין גט למיטה אלא שהכתב מוכיח ולאו עלה סמכינן כל כך: **פלוגי רבנן לאונסי כו' להורגו.** את הרבוע:

גולן

## עין משפט גר מצוה

**פג א ב ג ד מ"י פ"ב**  
מהלכות סוטה הלכה  
יג ד טו"ע אה"ע פ"י יא

ספק פ:  
**פד ה מ"י פ"י מהל'**  
גיטין הלכה יג

סמג עשין נא טו"ע  
אה"ע סמון י ספק ג:

**פה ו מ"י פ"ב מהל'**  
סוטה הט"ו והט"ז  
(טו"ע שם ספק ו):

**פו ז מ"י פ"י מהלכות**  
גיטין הלכה יד

טו"ע אה"ע סמון יג  
ספק פ:

**פז ח מ"י פ"ג מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז:

**פח ט מ"י פ"ב מהל'**  
גיטין הלכה יז

טו"ע אה"ע סמון יז  
ספק ז: